

vidudvikling, og et forældrepar vil derfor ikke kunne anvende disse celler til at få et barn. At forskerne kan anvende stamcellelinjer i længere tid, er en af de oplysninger, som et forældrepar skal have, inden de giver samtykke til donation af et æg til forskningsformål.

Drøftelsen af, om der vil være tilstrækkeligt med »overskydende« befrugtede æg fra fertilitetsbehandling til stamcelleforskning, har været fremført i flere sammenhænge og indgik også som et tema i forbindelse med Teknologirådets høring den 23. januar 2003. Lad mig i denne sammenhæng understrege, at formålet med lovforslaget er, at give forskerne en mulighed for forskning i stamceller. Denne mulighed eksisterer ikke i dag, og med det fremsatte lovforslag synes jeg ikke, at man kan fremstille det som en forringelse af stamcelleforskernes vilkår.

For fuldstændighedens skyld vil jeg understrege, at der ikke må befrugtes æg alene med forskningsformål for øje. Dette forhold er der ikke ændret ved.

Lad mig til sidst sige, at fertilitetsbehandling med in-vitro befrugtning fortsat er en lægelig behandling, hvor lægen er underkastet ansvar efter lægeloven, og hvor parret, der er i behandling for barnløshed, uændret er omfattet af bestemmelserne i loven om kunstig befrugtning, herunder reglerne om samtykke til anvendelse af et befrugtet æg til forskning. Der er ikke i denne sammenhæng ændringer i forhold til situationen i dag, og jeg kan ikke umiddelbart se, at der skulle ske en forringelse af forældreparers vilkår.

_____

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.

_____